

Sánchez ha de triar: Rivera o l'independentisme

La victòria del PSOE davant el tripartit de dretes només cristal·litzarà en un govern si mira a l'esquerra i pacta amb ERC, o escolta l'Íbex-35 i s'entén amb Ciutadans

Pedro Sánchez, celebrant la seva victòria electoral a la seu del PSOE | ACN

"El poder real és la por". Donald Trump va utilitzar aquesta expressió en una entrevista amb Bob Woodward i Robert Costa el 31 de març del 2016, quan encara era candidat a la presidència dels Estats Units. L'atac de sinceritat de Trump deixava nua l'eina explotada pel magnat per mobilitzar l'electorat descontent amb l'establishment, suports que el van conduir de Manhattan a la Casa Blanca contra pronòstic. El populisme d'incidència global ideat per Steve Bannon, amb epicentre a Washington, ha tingut reverberacions aquest diumenge a l'Estat. Vox, amb una recepta equivalent i adaptada a la realitat espanyola, ha trencat el precinte del Congrés, com abans ho va fer al parlament andalús. Espanya ja té l'extrema dreta a la cuina, però ha decidit concedir el timó al PSOE per davant del tripartit de dretes

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/178555/espanya/confia/psoe/renega/tripartit/dretes>) . Ara Sánchez haurà de triar: Unides Podem i l'independentisme, o Ciutadans.

Els socialistes han rendibilitzat el temor que recorria l'electorat. Ho han fet més que cap altra força i en detriment del PP de Pablo Casado, que s'ensorra en representació a les Corts (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178590/desfeta/historica/pp/perd/meitat/dels/seus/escons?rlc=&p1>) , al Congrés i al Senat. El PSOE torna a ser la primera força a les dues cambres -davant d'uns populars dessagnats des que van perdre la Moncloa-, però Sánchez necessitarà l'independentisme o entregar-se a un Albert Rivera amb qui hi té escassa sintonia, com s'ha demostrat en campanya. De fet, Rivera ja havia advertit en campanya que no pactaria amb

Sánchez. L'esquerra espanyola, doncs, es troba en la mateixa cruïlla de sempre. La decisió que prengui obrirà un nou escenari o conduirà Espanya a un atzucac, en forma de repetició electoral. La pressió que patirà Sánchez -i també Rivera- dels poders econòmics serà enorme. La seva aliança seria un mal negoci per l'independentisme. I un camí del mig, que segur que Sánchez valorarà, es presenta com una travessa extremadament complicada per al guanyador dels comicis.

Sánchez, resistent

La cursa electoral del 28-A ha estat dominada per la por. La por esgrimida pel missatge simplista i ranci de la ultradreta, mal respost pels conservadors de sempre i els suposats reformistes, avui ancorats en les posicions reaccionàries. També la por per l'ascens dels qui estan disposats a dinamitar els grans pactes socials, temor brandat des de l'esquerra per mobilitzar l'electorat progressista. I de tanta por n'ha sortit una fotografia que no pot satisfer pràcticament ningú, almenys no del tot. L'extrema dreta agitarà el debat polític. Aquesta és una certesa. Fa temps que el debat ha quedat amagat sota les proclames simples, multiplicades en nom de l'excepcionalitat. El futur immediat no sembla més planer. I això té enormes repercussions, també a Catalunya. Ara bé, la dreta i l'extrema dreta no podran governar.

Sánchez va constatar, després de no poder tramitar els pressupostos, que la jugada guanyadora era propiciar un avançament electoral. Noves eleccions per consolidar-se a la Moncloa, pensaven els assessors del president (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178547/sanchez/sortit/be/avancament/electoral?rlc=p1>). I així el candidat del PSOE va partir com a favorit i ha sabut resistir contra tot i contra tots, per bé que la campanya se li ha fet llarga. Una campanya en què el fantasma del vot de càstig de l'extrema dreta ha anat creixent. Sánchez es trobarà aquest dilluns amb un dilema que difícilment es resoldrà abans de les eleccions municipals: si per assolir la majoria i, per tant, tornar a governar, estableix un pacte amb l'independentisme o un altre, també a contracor, amb Rivera. Els militants congregats a Ferraz han estat clars des del primer minut: "Amb Rivera, no!".

ERC, consolidada com a principal força sobiranista després del 28-A -supera el milió de vots i duplica els suports de JxCat-, esperarà una trucada de Sánchez

ERC, consolidada com a principal força sobiranista després del 28-A -supera el milió de vots i duplica els suports de JxCat-, esperarà una trucada. Això suposaria un retorn a l'escenari de l'anterior legislatura, una opció que fa contenir els somriures a Ferraz, malgrat guanyar a Madrid, sortir victoriosos a Barcelona, vèncer a Galícia i tacar pràcticament tot el mapa espanyol de vermell. La investidura de Sánchez fins i tot seria possible amb l'abstenció d'ERC en segona votació.

La plana major de JxCat segueix el desenvolupament de la nit electoral Foto: Adrià Costa

Entre els barons del PSOE hi haurà, però, més pressió sobre Sánchez per segellar una entesa constitucionalista amb Ciutadans. I els barons tindran darrere tota la maquinària mediàtica madrilenya, que ha contribuït a premiar la marca de Rivera, un líder que ja mira de tu a tu el PP (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178469/patacada/pp/beneficia/rivera/frega/sorpasso>) . El candidat del PSOE coneix els interessos del Madrid del poder. Els va patir quan es va negar a invertir Rajoy i també en unes primàries socialistes que va guanyar en format de resurrecció. Caldrà observar la seva resposta ara.

Casado, el gran derrotat; Rivera, reforçat

Maleïda aritmètica, deuen pensar els assessors de Sánchez, que veuran com també Pablo Iglesias els pressiona per formar executiu. Amb menys força que Rivera, és evident, però ja ho ha verbalitzat aquest diumenge a la nit. Unides Podem, amb un discurs allunyat de l'agitació, només ha pogut ser quarta força i no ha impedit que Sánchez i Rivera puguin sumar (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178581/unides/podem/recula/no/pot/evitar/psoe/sumi/amb/ciutadans>) . Però, si Iglesias pretén escoltar Catalunya, té una oportunitat: forçar el PSOE a actes de valentia. La tercera posició és per a Ciutadans, que partia d'una mal resultat el 2016 i ha escalat en l'escrutini. Rivera pot brandar un creixement que el PP no pot esgrimir, però la seva aposta per un executiu de dretes ha fracassat. La formació taronja es trobarà aquest dilluns amb la necessitat de mirar altre cop cap al centre. I no serà senzill, perquè la torticollis per haver enfocat cap a l'extrema en tota la campanya, suposa un canvi de rumb rellevant. Rivera notará l'alè de l'Íbex-35. I molt.

Les mirades es focalitzaran en Casado, que surt

assenyalat. Els resultats converteixen el PP en un polvorí

La principal patcada de la nit se l'endú Pablo Casado, capità del trajecte a l'extrem del PP després que els populars tanquessin l'etapa de Mariano Rajoy, corcada per la corrupció, quan la suma de l'oposició va fer possible la moció de censura. Casado va pensar que podia combatre l'extrema dreta adaptant el discurs fins a apropar-lo als votants seduïts per Santiago Abascal, i la digestió serà dels resultats serà pesada. Els populars, que han renegat del model conservador amb notables exemples a Europa, han patit un retrocés duríssim. Pel camí ha perdut la meitat dels diputats, de 137 a 66. Les mirades es focalitzaran en Casado, que surt assenyalat. El president del PP és el gran derrotat de la jornada. Els resultats converteixen el PP en un polvorí.

L'alta participació des del principi de la jornada -especialment a Catalunya- ha evidenciat que els ciutadans han percebut que aquestes eren unes eleccions extraordinàries. El factor Vox -per alimentar-lo per combatre'l- ha tingut incidència en l'electorat, que s'ha mobilitzat. Els catalans, més que la resta, per bé que arreu de l'Estat s'ha comptabilitzat la segona participació més alta de la història, després de les eleccions del 1993. I l'esquerra se n'ha beneficiat més que la dreta. La mobilització de la societat catalana i espanyola situa la pilota a la teulada del PSOE.

L'alegria a la seu d'ERC pel resultat històric de les eleccions del 28-A Foto: Josep M Montaner

La via Junqueras, avalada

ERC ha tret més rendiment que cap altre partit a l'aparició dels presos en l'equador de la campanya. La figura d'Oriol Junqueras, tancat a la cel·la de Soto del Real durant l'escrutini, és

avui la més potent en l'independentisme (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178571/funcionat/erc/estrategia/junqueras>) . Ha impulsat els resultats dels republicans, que han aconseguit una victòria històrica -no succeïa des del 1936- que reforça la via pragmàtica impulsada pel president d'ERC. Un triomf en escons (15 diputats) i percentatge de vot, amb lideratge a les demarcacions de Girona, Lleida i Tarragona -i Barcelona ciutat-, que situa els de Junqueras com a clars guanyadors en el duel intern de l'independentisme. A la seu de Calàbria, empesos per l'eufòria de la nit, esbossaran aquest dilluns quina incidència poden tenir aquests registres per les eleccions municipals. És obvi que ERC ha rascat vots d'electors que el 2016 havien escollit els comuns. I a Barcelona, això pot ser clau.

Aquest 28-A l'efecte Puigdemont no ha tingut el mateix correut que en els comicis catalans del desembre del 2018

El resultat de JxCat (7 diputats, amb derrota a comarques gironines, feu de Carles Puigdemont) obrirà un període de reflexió a l'espai neoconvergent. Les cares serioses d'Artur Mas, Quim Torra i Laura Borràs després del sondeig de TV3 -l'expresident i el president seien al costat de la número dos de la candidatura- van matisar-se quan el recompte va fer-se efectiu (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178574/resisteix/jxcat>) . Les veus que havien qüestionat l'estratègia fixada des de Waterloo podrien ser més actives a partir d'ara, però hi haurà contenció pública almenys fins després de les municipals. Aquest 28-A l'efecte Puigdemont no ha tingut el mateix correut que en els comicis catalans del desembre del 2018.

Cayetana Álvarez de Toledo, sense impacte electoral

ERC s'ha disputat la primera posició a l'àrea metropolitana amb el PSC de Meritxell Batet, guanyadora a la demarcació més poblada, Barcelona. Els socialistes catalans han ajudat a empènyer Sánchez (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178609/psc/remuntat/28-a?rlc=p1>) . En Comú Podem no ha pogut reforçar tant Iglesias. Els comuns, amb Jaume Asens com a candidat, se situen lluny de triomf del 2016, un retrocés que no els permet obtenir escons a Girona i Lleida. Els set escons són més sinònim de davallada que de resistència, per bé que ajudin Iglesias a postular-se com a soci necessari del PSOE.

Una de les grans sorpreses de la nit podria haver estat la de Front Republicà, una aliança galvanitzada per Poble Lliure, al marge de la CUP. Albano Dante Fachin no ha aconseguit ser finalment diputat al Congrés malgrat esgarapar una bossa de vots prou rellevant (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178610/no/aconseguit/entrar/al/congres/front/republica?rlc=p1>) , amb la defensa del mandat de l'1 d'octubre com a principal bandera.

A la dreta de l'eix ideològic, el PP ha cedit un terreny important a Catalunya, on Ciutadans tampoc aconsegueix créixer. Vox, en canvi, ha obtingut representació per Barcelona. Els populars, malgrat robar notorietat a la formació taronja en la campanya, no han fet bo l'efecte Cayetana Álvarez de Toledo (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178606/no/hagut/efecte/cayetana/alvarez/toledo?rlc=p1>) , única dirigent que ha obtingut escó al Congrés. Inés Arrimadas ha ajudat més Rivera que la seva rival a Casado, però ha fracassat en un context d'ascens dels taronges. Arrimadas obté els mateixos escons que el 2016. Observada la tria dels electors catalans i espanyols -que no han bonificat el discurs de la crispació-, la decisió és cosa de Pedro Sánchez.

[eleccionesp2019]ES[/eleccionesp2019]